

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 15C/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913215465
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7913215465.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s. Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, práv. zast. Bobák, Bollová a spol., s r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: L. Q., V. X.XX.XXXX, B. P. P. XXXX/X, B., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou J. B. B., L. T. Ú. N. T. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, práv. zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 500,93 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 314,93 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.5.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 34,04 Eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 9.10.2013 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 500,93 Eur s príslušenstvom; z toho titulom neuhradenej ceny za poskytnuté služby žiadal priznať sumu 314,93 Eur a titulom náhrady škody sumu 186,-Eur.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu č. A6081097 a A4423501, ktorých súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. V zmysle uzavretých zmlúv poskytol žalobca žalovanému 2 ks SIM kariet, ku ktorým boli pradené 2 účastnícke čísla, čím umožnil žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Žalobca zároveň odpredal žalovanému mobilný telefón Sony Ericsson Xperia Neo V. Nakoľko v inom súdnom konaní (rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011) bola zmluvná pokuta za mobilný telefón označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobca sa v tomto konaní nedomáha zmluvnej pokuty, pretože vyslovením takejto podmienky za neprijateľnú je žalobca povinný sa zdržať používania tejto podmienky, ale domáha sa náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón Sony Ericsson Xperia Neo V vo výške 186,-Eur, ktorá škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Tvrdil, že žalovaný mu spôsobil škodu tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, keď podpisom Dodatku k zmluve sa zaviazal využívať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu viazanosti a včas platiť cenu za poskytnuté služby, porušil.

Tunajší súd vydal dňa 30.10.2013 platobný rozkaz č.k. XXRo/XXX/XXXX-XX, ktorý bol uznesením zo dňa 15.1.2014 zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému.

Za účelom zistenia pobytu žalovaného súd vykonal šetrenie, pri ktorom bolo zistené, že žalovaný sa na adrese trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava, adresa jeho súčasného pobytu nie je známa. Súd mu preto v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p., ustanovil opatrovníčku, ktorá žalovaného v konaní zastupovala. Opatrovníčka sa k návrhu nevyjadřila.

Podaním doručeným súdu 18.9.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovanej Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava. Vstup vedľajšieho účastníka do konania bol oznámený žalobcovi aj opatrovníkovi žalovaného, ktorí nemali námietky proti jeho vstupu do konania.

Vzhľadom k tomu, že predmet konania neprevyšuje sumu 1.000,-Eur, súd podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. a ust. § 115a ods. 2 O.s.p., rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, Zmluvy o pripojení č. A4423501 zo dňa 26.6.2009, Dodatku k Zmluve o pripojení č. A4423501 zo dňa 2.1.2012, Zmluvy o pripojení č. A6081097 zo dňa 2.1.2012, faktúrami, pokusom o pokonávku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických služieb a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci uzavreli dňa 26.6.2009 Zmluvu o pripojení č. A4423501 na účastnícky program „Volania do všetkých sietí 100 + Deň“, na základe ktorej žalobca zapožičal žalovanému jednu mikroprocesorovú kartu - SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ku ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá umožnila žalovanému využívať služby poskytované mu žalobcom.

Dňa 2.1.2012 účastníci uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení č. A4423501. V zmysle čl. 1 bod 1.2 uzavretého Dodatku predal žalobca žalovanému jeden mobilný telefón zn. Sony Ericsson Xperia Neo V za kúpnu cenu 69,-Eur.

V článku 2 bod 2.3 písm. a) cit. Dodatku k Zmluve sa žalovaný zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia Dodatku zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako účastník služieb poskytovaných mu žalobcom prostredníctvom SIM karty.

V článku 2 bod 2.5 písm. a) a b) cit. Dodatku k Zmluve sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 186,-Eur, ak počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bod 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhrádzať cenu za služby, alebo poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom.

Účastníci uzavreli dňa 2.1.2012 Zmluvu o pripojení č. A6081097 na účastnícky program „Paušál pre blízkeho bez telefónu“, na základe ktorej žalobca zapožičal žalovanému jednu mikroprocesorovú kartu - SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX3, ku ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0XXXXXXXXX, ktorá umožnila žalovanému využívať služby poskytované mu žalobcom.

Faktúrou č. 5147285086 zo dňa 26.12.2011 vyúčtoval žalobca žalovanému mesačné poplatky a cenu za poskytnuté služby vo výške 83,88 Eur. Faktúra bola splatná 9.1.2012.

Faktúrou č. 5150676486 zo dňa 22.1.2012 vyúčtoval žalobca žalovanému aktiváciu SIM karty, mesačné poplatky vo výške 2,48 Eur. Faktúra bola splatná 5.2.2012.

Faktúrou č. 5150678781 zo dňa 22.1.2012 vyúčtoval žalobca žalovanému mesačné poplatky a cenu za poskytnuté služby vo výške 118,77 Eur. Faktúra bola splatná 5.2.2012.

Faktúrou č. 5154134174 zo dňa 21.2.2012 vyúčtoval žalobca žalovanému mesačné poplatky a cenu za poskytnuté služby vo výške 1,37 Eur. Faktúra bola splatná 6.3.2012.

Faktúrou č. 5154139660 zo dňa 21.2.2012 vyúčtoval žalobca žalovanému mesačné poplatky a cenu za poskytnuté služby vo výške 100,47 Eur. Faktúra bola splatná 21.2.2012.

Faktúrou č. 5157554207 zo dňa 22.3.2012 vyúčtoval žalobca žalovanému poplatok za odpojenie, mesačné poplatky a cenu za poskytnuté služby vo výške 3,98 Eur. Faktúra bola splatná 5.4.2012.

Faktúrou č. 5157561254 zo dňa 22.3.2012 vyúčtoval žalobca žalovanému poplatok za odpojenie, mesačné poplatky a cenu za poskytnuté služby vo výške 3,98 Eur. Faktúra bola splatná 5.4.2012.

Pokusom o pokonávku zo dňa 26.4.2012 vyzval žalobca žalovaného na úhradu nezaplatených faktúr za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby po lehote splatnosti v celkovej výške 314,93 Eur a

zároveň ho upozornil, že v zmysle uzavretého dodatku je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 186,- Eur. Na splnenie tejto povinnosti mu určil lehotu do 10.5.2012. Prevzatie zásielky potvrdil žalovaný podpisom dňa 2.5.2012, napriek uplynutiu lehoty dlžnú sumu nezaplatil.

Vedľajší účastník v podaní doručenom súdu dňa 14.1.2014 uviedol, že do konania vstupuje len ohľadom nároku žalobcu na náhradu škody. Poukázal na rozhodnutia iných súdov v tejto otázke s tým, že tvrdenie žalobcu ohľadom toho, že škodu predstavuje poskytnutá zľava na mobilný telefón nemôže obstáť, keďže žalobca nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, teda neuniesol dôkazné bremeno.

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa ust. § 78 ods. 9 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní služieb podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ust. § 44 ods. 2 zák. č. 351/2011 Z.z., zmluva o poskytovaní verejných služieb musí okrem iného obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2, f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb.

Podľa ust. § 44 ods. 4 zák. č. 351/2011 Z.z., ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazal využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) zák. č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 43 ods. 12 písm. b) zák. č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Zmluvu uzavretú medzi obchodnou spoločnosťou Orange a žalovaným je potrebné hodnotiť ako spotrebiteľskú zmluvu v súlade s § 52 a násl. Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 544 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 559 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi boli uzavreté dve zmluvy o poskytovaní verejných služieb v znení ich dodatkov v zmysle § 44 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Žalobca pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania. Žalovaný uzavrel zmluvy ako fyzická osoba, pre svoje súkromné účely. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy a pripojených všeobecných obchodných podmienok ide o tzv. typovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov, s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že predmetné zmluvy sú zmluvy spotrebiteľské v zmysle cit. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv. Právny vzťah založený predmetnými zmluvami je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby. Je nesporné, že medzi účastníkmi boli uzavreté zmluvy o pripojení, na základe ktorých vznikla žalovanému povinnosť platiť za poskytnuté služby. Žalobca vyfakturoval cenu poskytnutých služieb žalovanému faktúrou č. 5147285086 splatnou 9.1.2012 vo výške 83,88 Eur; faktúrou č. 5150676486 splatnou 5.2.2012 vo výške 2,48 Eur; faktúrou č. 515067871 splatnou 5.2.2012 vo výške 118,77 Eur; faktúrou č. 5154134174 splatnou 6.3.2012 vo výške 1,37 Eur; faktúrou č. 5154139660 splatnou 6.3.2012 vo výške 100,47 Eur; faktúrou č. 5157554207 splatnou 5.4.2012 vo výške 3,98 Eur a faktúrou č. 5157561254 splatnou 5.4.2012 vo výške 3,98 Eur. Žalovaný fakturované sumy neuhradil ani ku dňu rozhodnutia súdu. Súd považoval za nesporný nárok žalobcu na zaplataenie poskytnutých služieb, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 314,93 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.5.2012 do zaplataenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, ako to žalobca žiadal. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 517 ods. 1, 2. Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 11.5.2012 predstavuje 1% ročne (15% + 8%).

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Predmetom konania je okrem náhrady za poskytnuté služby i náhrada škody vo výške 186,-Eur, ktorej sumy sa žalobca domáhal z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu minimálne 24 mesiacov a ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre priznanie náhrady škody. Rozdiel medzi akciovou cenou a skutočnou cenou je výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Dodatok k zmluve, ktorý sa týkal odkúpenia telekomunikačného zariadenia je preto možné považovať za kúpnu zmluvu v tejto časti. Účastníci sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia, ktorú síce nazvali ako tzv. „akciová cena“, táto je však podľa názoru súdu dohodnutou kúpnu cenou zariadenia. Žalobcovi preto nemohla vzniknúť škoda, t.j. nemohlo dôjsť k zmenšeniu jeho majetku. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej politiky žalobca predáva telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Žalobca v časti týkajúcej sa požadovanej náhrady škody neunesol dôkazné bremeno. Nepreukázal naplnenie atribútov zodpovednostného vzťahu žalovaného za škodu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže neboli preukázané základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, súd návrh žalobcu čo do náhrady uplatnenej škody 186,-Eur zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri celkovej žalovanej sume 500,93 Eur bol žalobca úspešný v sume 314,93 Eur, čo predstavuje 62,86%, úspech žalovaného predstavuje 37,14 %; čistý úspech žalobcu je 25,72% (62,86% - 37,14%), v tomto rozsahu žalobcovi patrí náhrada trov konania.

Podľa sadzby ustanovenej v § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje 34,86 Eur, čo za dva úkony v zmysle § 14 písm. a/, písm. b/ (prevzatie veci a písomné podanie návrhu) predstavuje 69,72 Eur. Podľa § 16 ods. 3 súd priznal k dvom úkonom právnej služby aj náhradu výdavkov vo výške uplatnenej advokátom po 7,81 Eur, spolu 15,62 Eur, + 17,06 Eur, čo predstavuje 20% DPH. Celkom odmena za právne služby advokáta predstavuje 102,40 Eur. Žalobca zaplatil i súdny poplatok za podaný návrh 30,- Eur. Zo sumy 102,40 Eur predstavuje 25,72% sumu 26,33 Eur a zo súdneho poplatku 30,- Eur predstavuje 25,72% sumu 7,71 Eur. Súd preto žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 34,04 Eur (26,33 Eur + 7,71 Eur).

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. súd uložil žalovanému, aby uhradil trovy konania v celkovej výške 34,04 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka oznámil vstup do konania o predmete ktorého nemal žiadnu vedomosť. Písomným podaním doručeným súdu pred začatím pojednávania, bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe, ktorý si uplatnil trovy konania za dva úkony právnej pomoci. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je povinnosťou súdu vždy skúmať účelnosť vynaložených trov. Za účelne vynaložené trovy je nutné považovať iba také výdavky, bez ktorých účastník nemohol riadne brániť svoje porušené právo. Zastupovanie advokátom je ústavne legitímnym prostriedkom odbornej asistencie poskytovanej účastníkovi pri participácii na súdnom konaní. Nemá však absolútnu povahu. Môžu sa vyskytnúť prípady, v ktorých aj zastúpenie účastníka advokátom nebude možné považovať za účelné k riadnemu uplatneniu alebo bráneniu práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal zo skutočnosti, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania ako profesijná organizácia založená za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov na svoje zastupovanie v súdnom konaní. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, teda predpokladá sa, že samo združenie bude disponovať kvalifikovanými odbornými prostriedkami na zabezpečenie pomoci

spotrebiteľovi. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložených to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda mal byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, neúčelné a ne hospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá poskytnúť ochranu spotrebiteľovi v rámci súdneho konania. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na § 25 ods. 6 písm. a zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého ministerstvo podporí združenie, ak je pri výkone činnosti zamerané na ochranu práv spotrebiteľa na súde. Zo spisu, ani z vyjadrenia vedľajšieho účastníka však nevyplýva, že by podanie vedľajšieho účastníka bolo urobené po predchádzajúcom jednaní so žalovaným.

Navyše súd poukazuje i na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6MCdo 5/2013, v zmysle ktorého trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike, nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje prosné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Právo na právnu pomoc a náhradu trov konania súd dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, nie sú však neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, no trovy ktoré v tejto súvislosti vynaložil nemožno považovať za účelné. s prihliadnutím na to, že náhrada škody žalobcovi v obdobných spotoch konštantne priznávaná nie je. Potom vstup len do časti konania, v ktorej vedľajší účastník takmer s istotou môže očakávať úspech, nepovažuje súd za službu pre ochranu spotrebiteľa, ale za snahu získať trovy konania na základe vyjadrení, ktoré sú opakované, s malými obmenami, zasielané do množstva konaní obdobného typu. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo združenie založené, no vyvoláva skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov preto súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods. 1).

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.